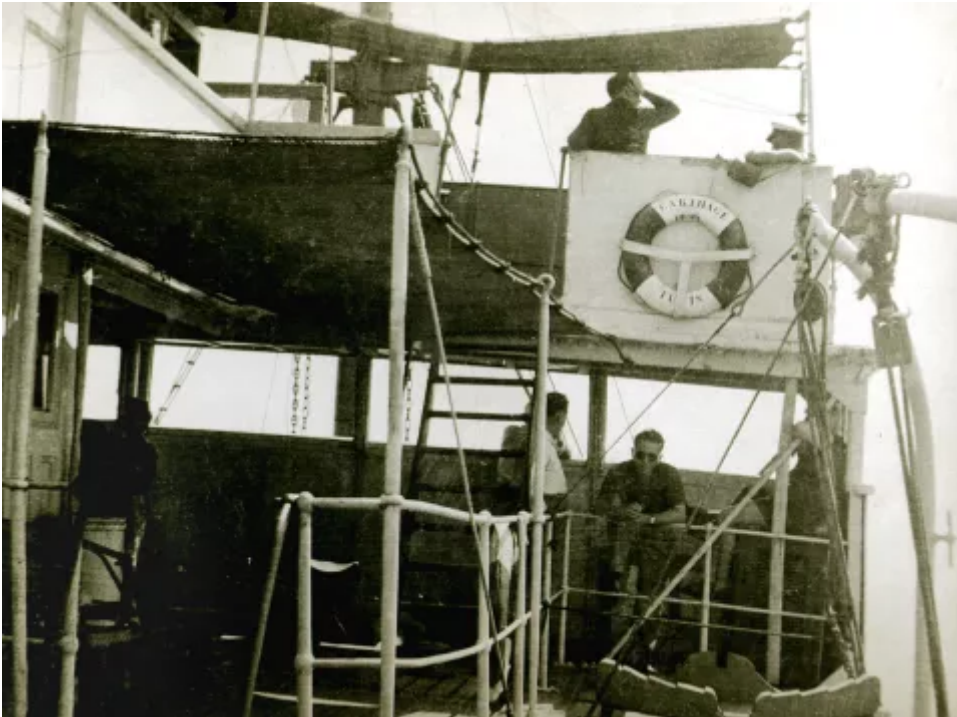


A Carthage Fedélzete



Ez a kép a Carthage hajón készült.

A Carthage-ra Marseille-ben szálltunk fel, és onnan a Gibraltáron keresztül mentünk Casablancába, onnan pedig Dakarba. Dakar alatt volt egy folyó, annak a neve volt Soulone, és azon mentünk fel, végül egy Kaolack nevű településre értünk. Ez egy cseh fennhatóság alatti település volt. Sót szikkasztottak a tengerből, dagálykor begyűjtötték a vizet, és apálykor ott maradt a só, egész sóhegyek világítottak messziről. Ezenkívül szandálokat készítettek a Bat'a gyár megbízásából [Világhírű cseh cipőgyár. -- A szerk.]. Amiért mi mentünk, az amerikai mogoró volt. Egy nagy pallón rakodtak, és azon a feketék ötvenkilós zsákokban vitték fel. Beöntötték a hajó gyomrába, és amikor visszajöttek, hozták magukkal az üres zsákokat, és azért kaptak zsetont, és akkor azt válthatták be rumra. Négy zsetonért kaptak fél deci rumot. Délután felé már nagyon vidáman vitték a zsákokat, még táncoltak is a pallón. Volt köztük egyvalaki, aki két zsákot vitt egyszerre. Ez egy nagydarab pali volt, nagyon. Az úton kapott kenyeret félretettük, és amikor megérkeztünk, mindenkinek adtunk egy-egy darabot, mert tudtuk, hogy nekik nincsen kenyerük, és akartunk nekik segíteni. Na most én ennek a nagydarabnak adtam az én részemet. Ezen a férfin volt rengeteg amulett, és magyarázta nekem, hogy melyik mi ellen védi őt. Az egyik például a szúrás ellen védte. Én nem nagyon hittem neki, és akkor mondta, hogy próbáljam megszúrni. Én elővettem a törömet, és próbáltam szúrni, de aztán mégsem mertem komolyan beleszúrni. Akkor rám tette az amulettet, és mondta, hogy jó, akkor most ő szúr. Amikor közeledett felém a késsel, azonnal lerántottam magamról a karperecet, nehogy tényleg megszúrjon.

Három-négy fordulót csináltunk, és utána leszerelték a hajót, mert a Gibraltári-szorost lezárták az angolok, 1942-ben. Marseille-ben leszerelték a hajót. Amikor kiszálltunk a hajóból, Victor, a távírász kérte tőlem, hogy egy fél kiló hasist vigyek le a hajóról. Én azt mondtam, hogy én ezt nem vállalom. Erre azt mondta, hogy gyere utánam. Fogta a hasist, betette a táskájába. A vámosok kérdezték, hogy van-e valami elvámolnivalója. Erre azt mondta, hogy hát igen, van nálam fél kiló

elvámolnivaló hasis. Erre röhögtek a vámosok, és nem szóltak rá, nem motozták át.

Utána én Victor villájában laktam, ő elment valahova, és átadta nekem a kulcsot, hogy használjam. Két hétig minden a rendelkezésemre állt.

Amikor elmentem 1942. október elején, akkor megszakadt a kapcsolat. Nem tudok róla azóta sem semmit.